

By
Angel & Joseph

Kenya - Fond memories, to cherish for a Lifetime.

As usual, we started on a Hartal day, Kochi to Sharjah to Nairobi Jomo Kenyatta Airport. VIP treatment, all through the air travel, for Kochi-ites.

The first and foremost applause, to the leaders of our ITFA group from the friends, by the friends and for the friends. All arrangements, such as financing, transport, accommodation, event management, etc etc.. were taken care off, with utmost enthusiasm, to the bare minute detail possible. Time management, needs special appreciation. It was a real pleasure, meeting all the friends and family, after a long break. Briefing of the overall details, by the organising committee, musical and dance programmes by our dear Yesudases and Janakis and Madhuri Dixits, brainstorming on past, present and future in which, of course, our youngsters excelled and above all, the group photo sessions with overcoat, specific colour combinations and Turban setup was outstanding.

Windsor, Serena Sweet Waters, Lake Naivasha Sopa Lodge, Azure Mara Heaven and Royal Orchid Azure had all adequate amenities and the stay at these hotels was very comfortable. Especially, the tented ones gave us a unique experience. Food at these hotels and also at Seasons hotel and Open house Karen restaurant during our sightseeing, was really delicious and extravagant and healthy too, meeting our Indian tastes, as well. Above all, the refreshing morning walk, breathing in fresh air, savouring the nature's beauty, is the most commendable part. Everyone was bustling around the place. Happy, laughing faces everywhere. Chirping of birds added grace to the surroundings. Animals also found here and there. The climate was very pleasant with cool breeze. In Serena hotel and in one of the curio shops, the spot where equator was passing, was very interesting.

The to and fro conveyance, in the luxury Safari vehicle, piloted by expert as well as friendly drivers, was so convenient and adventurous, all through. Only Nairobi City was crowded. Enjoyed the complete journey in the company of different friends, every day. The bumpy ride to Masai was notable, except for some loose nuts and bolts here and there, or cracked, even. Visit to Masai village, left us spellbound. They are so contented with whatever little they have. All together, the open smile

and the whole-hearted nature of the village people, especially children, is worth mentioning.

Wherever we went, we were greeted with beautiful beaming faces, the Kenyan Signature, we can say. The cultural programs, acrobatics and tribal dances of the various Kenyan natives, at all the hotels, Masai village and Bomas Centre was an experience of a Lifetime. Ol Pajeta conservancy, Chimpanzee Sanctuary, Rhino sanctuary, Lake Naivasha boating, Great Rift Valley, Elephant Orphanage, Giraffe Sanctuary visits brought us more and more closer to Kenyan Wildlife.

Last, but not the least, the game drives at the famous Masai Mara National reserve made us Wonder-struck. During our first game drive, we were amazed when we spotted the first Zebra, the first giraffe, the lion, etc etc.. but then we came across

millions of them, zebras, wild-beasts,..... at the Masai Mara all of them grazing in their natural habitats. That's the enchantment of Africa, moreover, the enticement of Kenya, we can say.

When we shared our plans, to accompany the college reunion trip to Kenya, our dear ones and friends and neighbours aimed a question mark at us. You don't have any other Job? Why don't you go to the U.S. or U.K. or even Switzerland? Now, with lifelong, fond memories of Kenya, we had lots to narrate to them. Also, we had purchased Kenyan Tea, from Nairobi Airport, which were distributed to all of them. One of the episodes, we loved sharing with them, is depicted below, written by my loving husband, Joseph.

ഒരു ആഫ്രിക്കൻ വീരഗാഥ

രാത്രി, എപ്പോഴോ, കൊതുകു കടിച്ചതുകാരണം ഉറക്കമുണർന്നു. ഒന്നും കാണുന്നില്ല, ചുറ്റും ഇരുട്ട് പെട്ടെന്നാണു ബോധം വന്നത്. മാസായി മാരാ നാഷണൽ റീസർവ്വീനോടു ചേർന്ന് അസൂർമാരാഹാവൻ ഹോട്ടലിന്റെ ടെന്റ് ക്യാമ്പിൽ ആണ് കിടന്നുറങ്ങുന്നത്. ടെന്റിനു വാതിൽ ഇല്ല. ചേർത്ത് അടയ്ക്കാവുന്ന സിബ് മാത്രം. വീശിയടിയ്ക്കുന്ന തണുത്തകാറ്റിൽ ടെന്റിന്റെ ഫ്ളാപ്പുകൾ പടപടാ ശബ്ദം കേൾപ്പിക്കുന്നു. കൊതുകിനെ പിടിയ്ക്കാതെ ഇനി ഉറക്കമില്ല. കാരണം, മലേറിയ പ്രതിരോധ ഗുളികകൾ ഒന്നും തന്നെ കഴിച്ചിട്ടില്ല. സ്വിച്ചു തപ്പിനോക്കി, ലൈറ്റ് ഇട്ടപ്പോൾ, കറന്റ് ഇല്ല. രാത്രി 11 മണിയ്ക്കു ശേഷം പവർ സപ്ലൈ ഓഫ് ചെയ്യുമെന്ന് പറഞ്ഞ കാര്യം പെട്ടെന്ന്

ഓർത്തു. ടോർച്ചു തപ്പി എടുത്ത് സമയം നോക്കി. മൂന്നുമണി. വീണ്ടും കാറ്റിന്റെ ഹുങ്കാര ശബ്ദം. ടോർച്ച് തെളിച്ചു പിടിച്ച് ടെന്റിന്റെ ഭിത്തിയിൽ ഒളിച്ചിരുന്ന കൊതുകിനെ കശാപ്പു ചെയ്തു. അതുകഴിഞ്ഞ് ടോർച്ച് അണച്ചു ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു. ഇതൊന്നും തന്നെ ബാധിക്കുന്ന കാര്യമല്ല എന്ന മട്ടിൽ ഉറങ്ങുന്ന ബെറ്റർ ഹാഫിന്റെ കൂർക്കംവലി കേൾക്കാം.

വീണ്ടും കുരിശുട്ട്, പെട്ടെന്ന്, ആരോ നടന്നു വരുന്നതിന്റെ ശബ്ദം കാതിൽ പതിച്ചു. മനുഷ്യനോ അതോ, മൃഗമോ? താമസിക്കുന്ന ടെന്റ് തറനിരപ്പിൽ നിന്നും ഉയർത്തിപ്പണിത്, പുറത്തുചുറ്റിനും മരത്തിന്റെ പലകകൾ വിരിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ടക്,ടക്,ടക് ശബ്ദം വ്യക്തമായി അടുത്തുവരുന്നു. അത് ടെന്റിലേയ്ക്കുള്ള മരത്തിന്റെ ചവിട്ടുപടികൾ ഓരോന്നായി കയറി, നേരേ, ടെന്റിന്റെ വാതൂക്കൽ വരെ വന്നുനിന്നു. ശരീരത്തിൽകൂടി ഒരു വിറയൽ കടന്നുപോയി. കാറ്റുവീശിയടിച്ചപ്പോൾ ഫ്ളാപ്പിന്റെ പട,പടാ ശബ്ദം; വീണ്ടും കൂടെ ഏതോ വന്യമൃഗങ്ങളുടെ മുരളിച്ചയും, എന്തുചെയ്യണം? അകത്തും പുറത്തും അന്ധകാരത്തിന്റെ കട്ടിപ്പുതപ്പ്. നല്ല പാതി നല്ല ഉറക്കംതന്നെ. വിളിച്ചു കാര്യം പറഞ്ഞാൽ ചിലപ്പോൾ പേടിച്ചു ബഹളം വെച്ചാലോ? ശ്വാസം അടക്കിപ്പിടിച്ചുകിടന്നു. ലൈറ്റുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അകത്തും പുറത്തും പെട്ടെന്ന് ഇട്ടുനോക്കാമായിരുന്നു. രണ്ടുമിനിറ്റിന്റെ നിശബ്ദതയ്ക്കു ശേഷം ആ ഒച്ച

ട്രെയിനിന്റെ വലതുവശത്തേയ്ക്ക് നീങ്ങി. പെട്ടെന്നാർത്തു, ആ വശത്താണ് വെള്ളം ഒഴുകുന്ന, നല്ല താഴ്ചയുള്ള വാലി. രാത്രികാലങ്ങളിൽ ആനകളെ കാണാറുണ്ടെന്ന്, കൂട്ടായി വന്ന മാസായി പറഞ്ഞിരുന്നു. ട്രെയിനിന്റെ വലതുവശത്ത് വന്ന പാദചലനശബ്ദം നിന്നു. കള്ളൻമാർ വല്ലതുമാണോ? തലേ ദിവസം കണ്ട മാസായി പൊങ്ങിച്ചാട്ടക്കാരന്റെ രൂപം ഓർമ്മവന്നു. നല്ല ഉയരം, കഴുത്തിലും തലയിലും പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള ആഭരണങ്ങൾ അണിഞ്ഞ്, കൈയ്യിൽ കനമുള്ള ആയുധവുമായി നിൽക്കുന്നരൂപം. കൂടെ, അയാൾപറഞ്ഞതും, ”ഏതെങ്കിലും വന്യമൃഗങ്ങൾ വന്നാൽ, കൈയ്യിൽ ഇരിക്കുന്ന ആയുധവും കൊണ്ട് തലയ്ക്കടിച്ചുകൊല്ലും.” തണുപ്പുള്ള രാത്രിയാണെങ്കിലും, നല്ലവണ്ണം വിയർത്തു. ഏതാനും നേരത്തെ നിശബ്ദതയ്ക്ക് ശേഷം, ശബ്ദം, വന്നവഴിയേ തിരിഞ്ഞുനടന്നു അകന്ന് അകന്ന് പോകുന്നതായി തോന്നി. അതിനുശേഷം ഒരനക്കവുമില്ല. ഇടയ്ക്ക് കാറ്റടിക്കുന്നതുമാത്രം. ബാക്കിഉറക്കവും പോയിക്കിട്ടി.

രാവിലെ ഉണർന്ന്, ഭാര്യയോട്, രാത്രിയിലുണ്ടായ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ കേട്ടത് “അയ്യോ, അപ്പോൾ അതെല്ലാം സ്വപ്നമല്ലായിരുന്നോ?”
